

کے اک عبارت دی سوکھی پنجابی وچ تشریح کرو۔ سبق تے لکھاری داناں وی دسو۔

(الف) اوہدر مہاجراں لئی، بھانویں انصار داہر گھر پڑوہن چاری گھر، کسی لکھن ایہہ اک دودن دی گل نہین سی۔ ایس لئی نپکے انتظام دی لوڑ سی، بوہتے مہاجر بھانویں بڑی کریب سن، پرستے سن بڑی جی دار تے اوہ ہلگھیں کار کر کے کھان دے عادی سن، رسول اکرم صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم ہوراں خیال فرمایا پئی مہاجراں تے انصار دے وچکار بھائی چارے دا اجیہا رشتہ قائم کیتا جائے جیہڑا سکیاں توں وی ودھ ہووے۔

(ب) اوہ بڑے ہمدرد، غمگسار، ملن سار، خدمت شعار تے ہس مکھ سن۔ دو جیاں نوں تکلیف وچ وکھ کے رنجیدہ ہو جان دے سن تے ہر ویلے اوہناں نوں خوشی پچان دی کوشش کردے۔ آئے گئے دی خدمت ہتھیں کردے۔ اپنی روزی محنت نال کماندے جو کجھ مل جاندا اوہدے اُتے صبر شکر کردے۔ حسد، لالچ تے خود غرضی توں بچن دی تلقین کردے۔ ہر ویلے عاجزی تے انکساری وچ رہندے۔

کے اک جزدی سوکھی پنجابی وچ تشریح کرو تے شاعر داناں وی لکھو:

(الف) لجاں حمد کیہ رب غفور تیری

ذات پاک نور علی نور تیری

جھل سکیا نہ جھلک طور تیری

تیری قدرت نرالی دارا زعجب اے

(ب) مونہوں بھانویں گل نہ نکلے، ہوٹھ پھڑک کے رہ جان دے نیں

انج دی اپنے دل دیاں گلاں، کہنے والے کہہ جان دے نیں

لہو دھریائے راہواں اُتے، اوہ مسافر ساتھی میرے

کنڈے دی اک چو بھتے جیہڑے، چھالے وانگوں بہہ جان دے نیں

اپنے دوست / سہیلی نوں اوہدی ماں دے مرن اُتے افسوس بھریا خط لکھو۔

یاں

”غرور داسر نیواں“ دے عنوان اُتے کہانی لکھو۔